

Barban, prosinac 2005. • Broj: 13 • Godina V.

Barbanski glasnike

Glasilo Općine Barban

www.barban.hr

BESPLATNO

A scenic view of a hillside town, likely Barban, nestled among rolling hills covered in vibrant autumn foliage. The town features traditional European-style houses with red roofs and a prominent church tower. In the foreground, there are several Christmas ornaments, including a large clear bauble containing smaller ones and a cluster of red and silver baubles, suggesting a festive theme.

*Sričan Božić
i Novo 2006. lito*

RAZGOVOR SA NAČELNIKOM OPĆINE BARBAN: DENIS KONTOŠIĆ, prof.ing.

NAJAVAŽNIJI JE RAZVOJ

Ne može se sakriti ono što je napravljeno. Ljudi su na izborima pozitivno ocenili naš trud i zalaganje za boljšak Općine Barban. Ljudima smo pokazali da nam je razvoj Općine Barban najvažniji, top-prioritet, i da od njega nećemo odstupiti

Kakva je bila 2005. god. za Općinu Barban?

Misljam da je bila vrlo plodna. Obilježena je, naravno, završetkom mandata 2001.-2005., provedenim izborima u svibnju i početkom novoga mandata u lipnju. Međutim, važnije je od toga da smo u prvoj polovini godine otvorili čak 6 objekata, a to se nastavlja i u drugoj polovini godine. Podsjećam da se uspjelo završiti gradnju mrtvačnica u Barbanu, na Prnjanimama i u Škitači, uredilo se prostor djelatnosti njege bolesnika u kući u Hrbokima, izgradilo se svlačionice za barbanski nogometni klub te uredilo društveni dom u staroj školi na Prnjanimama. Sredinom prošloga mjeseca otvorilo se novoizgrađeno nogometno igralište u Barbanu, koje se gradilo dugačkih 20 godina, a intenzivnije od 2001. god. nadalje. Pored toga, do kraja godine će biti otvorena i nova osnovna škola, za koju se trenutno priprema primopredajna dokumentacija i tehnički pregled, kako bi se dobila uporabna dozvola. Osim toga, u tijeku imamo i radove proširenja groblja u Barbanu i na Prnjanimama.

Kako komentirate izborni uspjeh?

Kada se vlast bavi sama sobom i rješava nekakve svoje probleme, tada to završava neuspjehom. Mi se nismo bavili nikakvim slučajevima, već smo u naslijedenim velikim dugovima organizirali život Općine na najbolji mogući način. Previše je istrošena izluka da je nemoguće kvalitetno djelovati uz dugove. Svakako da je teže, ali život Općine ne može i ne smije stati.

Djelovali smo sa željom rješavanja problema i poboljšanja standarda življenja. Nismo bježali od problema, već smo se suočavali sa njima. Dokaz toga je intenziviranje rada Mjesnih odbora, a koje se prije našeg dolaska lukavo zanemarivalo. Ljudi su na izborima pozitivno ocenili naš trud i zalaganje za boljšak Općine

Barban. Naprosto, ne može se sakriti ono što je napravljeno, a dosta se toga uspjelo zaokružiti. Tome treba nadodati pozitivnu klimu i raspoloženje koje stalno izgrađujemo prema našem, barbanskome, i da je čast biti Barbanac. Mislim da smo ljudima pokazali da nam je razvoj Općine Barban najvažniji, top-prioritet, i da od njega nećemo odstupiti.

Kako zamisljate razvoj Općine Barban u narednom periodu?

Kristalno jasno. Ako je proračun jedne općine iz godine u godinu isti, to znači da nedostaju akcije kojima će se poboljšati priljevi. Matematika je vrlo jednostavna: ako nemamo što prodavati, a nemamo, tada treba učiniti pojačane napore u osiguranju budućih stalnih izvora. Ukratko, razvoj gospodarstva, odnosno malog i srednjeg poduzetništva je ono što će omogućiti razvoj kompletne Općine Barban. Barbanštinu konačno treba izvući iz letargije i apatičnosti, ne možemo stalno biti spavaonica za gradove u okruženju. Barbancima trebamo omogućiti zapošljavanje u vlastitoj općini, što znači da treba hitno stvarati pretpostavke za otvaranje radnih mjesti. Kada profunkcionira Poduzetnička zona Barban, a pored nje i par manjih zona, proračun Općine Barban će se itekako puniti, a tada će to imati značajnog utjecaja na ulaganja u komunalnu infrastrukturu i osjećat će se na svakom koraku.

Na planu razvoja seoskog turizma smo puno učinili, ali je to ipak samo dopunska djelatnost stanovništva. Svakako da pridonosi zadovoljstvu uključenih i konačno razvoju općine, jer se ta domaćinstva razvijaju, izgrađuju. Nećemo tu stati, trudit ćemo se i dalje. Formirali smo Udrugu iznajmljivača Barban-turist, koja ima zadatku osmišljavati sa Općinom turistički razvoj, a već radimo i na trasiranju Vinske ceste Barbanštine, koja će do proljeća 2006. biti predstavljena, makar u obrisima.

Kojom brzinom se može odvijati razvoj Općine Barban?

Ističem da smo upravo osnovali Udrugu poduzetnika te da ćinimo posebne napore za početak izgradnje Poduzetničke zone Barban. Ta će zona svakako omogućiti razvoj barbanskim poduzećima, danas često zarobljenima u vlastitim okućnicama. Cilj je razvijati mala

poduzeća i obrte, koji će zapošljavati 15-20 ljudi. Kojom brzinom će se dešavati kvalitetni pomaci, ovisi o trudu koji ćemo zajednički ulagati te svakako o angažmanu županijskih i državnih sredstava bez kojih se poslovne zone ne mogu izgraditi.

Svjesni smo da razvojnu bazu treba pripremiti, da izgradnju zona treba započeti, da poduzetnike treba animirati, da razvoj treba planirati na duže staze. Može se lako desiti da u tekucem mandatu bude sve započeto, a da se puni efekti osjeti tek u narednim mandatima. To je čak za očekivati, jer za poslovne zone treba najprije izraditi potrebnu dokumentaciju, potom opremiti infrastrukturom i tek tada započeti sa smještajem poslovnih subjekata. Ukratko, radit ćemo maksimalno da bi nam svima bilo bolje. Najvažnije je da sve te akcije u konačnici donose bolji život i standard barbanskome prostoru.

Općina Barban će se razvijati koliko budemo sami htjeli i trudili se za to. Ne može Općina Barban bez poduzetnika i protiv njihove volje razvijati poduzetništvo, kao niti bez seoskih domaćinstava razvijati seoski turizam. Zato smo osnovali Udrugu poduzetnika i Udrugu iznajmljivača, svojevrsna interesna udruženja, koja će profilirati želje, a u dogovoru sa Općinom planirati će se akcije i nastupanja prema ostalim institucijama. Važno je da svi skupa želimo razvoj, koji se već dešava, u tijeku je. Svakim danom ćemo vidjeti poboljšanja, a koja zasigurno ovise o ulaganjima u razvojni ciklus.

Koji su planovi sa dalnjim uređenjima i izgradnjom?

Moramo završiti proširenje groblja u Barbanu i na Prnjanima, urediti parkiralište uz mrtvačnicu Prnjani, asfaltirati ono što je još ostalo i popravljati asfalt tamo gdje je uništen, proširiti javnu rasvjetu tamo gdje nedostaje, pomoći Mjesnim odborima u uređenju seoskih puteva, započeti sa uređenjem Place u Barbanu, pomoći izgradnju tribina nogometnoga igrališta, urediti autobusne čekaonice i dr.

Od države uporno tražimo preostalih 50% za izgradnju barbanske zaobilaznice, jer je polovina planirana od strane županije, kao i 50% sredstava za izgradnju vodovoda Trli-Šajini, jer bi ostatak osigurali Općina, Vodovod-Pula i Hrvatske vode. Činimo napore da izgradnja osnovne škole ostane kao stavka državnog proračuna u narednoj godini, kako bi kvalitetno uredili okućnicu škole sa pripadajućim sportskim terenima. Ulažemo napore i za dobivanje sredstava kapitalne potpore iz županijskog proračuna, za završetak započetih investicija te za pokretanje izgradnje Poduzetničke zone Barban.

Uskoro započinje uređenje stare škole u Petehima, za smještaj jedne udomiteljske obitelji, a uz školu će se izgraditi i društvena prostorija za potrebe MO Petehi. Istovremeno započinje i uređenje škole u Grandićima za smještaj starijih osoba, a u toj ustanovi će prednost smještaja i zapošljavanja imati ljudi sa područja naše općine.

Planova ima jako puno, a ostvarenje će ovisiti o našem zalaganju i količini finansijskih sredstava koja će biti na raspolaganju.

I za kraj, Vaša čestitka!

Evo, protekla je još jedna godina, za Općinu Barban, naporna, ali i plodonosna. Sretni smo svi kad se vide rezultati, a Barbanština je naš zavičaj od davnina i red je stoga da ga čuvamo i njegujemo. Nitko to neće znati bolje od nas. Poručio bih zato da na predstojećim izborima za Mjesne odbore u našoj općini, u ožujku 2006. god., vodimo računa o tome koga ćemo izabrati. Koliko će akcija biti u nekome naselju i što će se dobroga organizirati, ovisi o ljudima koje izaberemo. Izadimo na izbole za Vijeća Mjesnih odbora i izaberimo dobre organizatore i akcijske. Neka oni budu pokretači uređenja naših naselja i okoliša.

Svim stanovnicima Općine Barban, želim sričan Božić, a u noven 2006. litu, čuda sriče, zdravlja i veselja. Moja je želja da im se ostvari, na privatnom i poslovnom planu, sve ono ča su si sami poželili, a da im Barbanština i ubuduće bude u srcu. Najlijepe je doma, a Barbanština je naše doma, pak se i u noven litu potrudimo za to svoje ognjišće. Neka bude još teplije i ugodnije. Srično Van bilo!

REZULTATI SEOSKOG TURIZMA U 2005. GODINI

Na Barbanštini više od devet tisuća noćenja

Ove je godine broj noćenja udvostručen, a procjenjuje se da će iduća godina biti još bolja s obzirom da se još domaćinstava kani uključiti u djelatnost iznajmljivanja. Već drugu godinu Općina Barban na drugom mjestu, iza Pazina, a ispred desetak drugih općina središnje Istre

Agroturizam na Barbanštini je uzeo maha - sve se više domaćinstava uključuje u ovaj u svijetu razvijeni biznis, uz jednu veliku prednost - činjenicu da je Istra još uvek nedovoljno otkrivena i da je, po riječima mnogih, ljepša i romantičnija od razvикane (i preskupe) Toscane.

Prema podacima Udruge iznajmljivača "Barban-turist", u prvih deset mjeseci ove godine na području Općine Barban 42 privatna iznajmljivača ostvarila su 9.357 noćenja. U prosjeku, po iznajmljivaču je zabilježeno 220 noćenja, mada je svako od domaćinstava Dalibora Biletića i Nenada Durasa iz mjesta Hrboki ostvarilo više od 700 u 24 tjedna. Najviše prometa, 70 posto, bilježe Nijemci, potom Nizozemci (10 posto), a među ostalim gostima bilo je Hrvata, Talijana, Austrijanaca, Engleza, Francuza i drugih.

Općina Barban, prema podacima Turističke zajednice Pazina, koji se od-

nose samo na smještajne kapacitete koje puni njemačka agencija ID Riva Tours, a koja pokriva i općine Cerovlje, Gračišće, Karlobu, Lupoglav, Sveti Petar u Šumi, Tinjan te dio Pična i Žminja, kao i Sv. Lovreča, zauzima nakon Pazina drugo mjesto po broju noćenja. To je rezultat koji se ponavlja već drugu godinu za općine središnje Istre.

Kada je riječ o popunjenoši kapaciteta, najbolje su prošli iznajmljivači koji posluju s danskom agencijom Novasol (Medulin) i I.D. Riva Tours (Poreč). S druge strane, slabije su prošla domaćinstva koja su primala goste u vlastitoj organizaciji. U usporedbi s lani, ove je godine broj noćenja udvostručen, a procjenjuje se da će iduća godina biti još bolja s obzirom da se još domaćinstava kani uključiti u djelatnost iznajmljivanja.

U Udrudi iznajmljivača su vrlo zadovoljni ostvarenim prometom, osobito ističu kvalitetu objekata i zadovoljstvo gostiju. Međutim, ukazuju na potrebu još bolje organizacije, kako bi se gostima, osim kvalitetnog smještaja i prekrasne prirode, ponudili i drugi zanimljivi sadržaji. Uz ostalo, Barbanština može ponuditi različite kulturne i sportske manifestacije, zabavu, vinske ceste a, zašto ne i gastro događaje.

Kuća Orihi & Batelani u Orihima

OSNOVANA UDRUGA PODUZETNIKA OPĆINE BARBAN "BEPO"

Barbancima radna mjesta na Barbanštini

Novost je razvoj poduzetništva i konačno intenzivnije otvaranje radnih mesta na Barbanštini za Barbance. Barbanski bi kraj bez gospodarskog razvoja i nadalje stagnirao ili nazadovao, a to si ponositi Barbanci ne mogu dopustiti

Početkom studenoga osnovana je Udruga poduzetnika Općine Barban pod nazivom BEPO, što je zapravo skraćenica engleskog naziva za Udrugu (Barban Entrepreneur Planning Office). Za predsjednika Udruge izabran je Aldo Verbanac iz Barbana, dopredsjednici su Aldo Roce iz Sutivanca i Eugen Ciceran iz Puntere, a Milio Bulić je tajnik. Kako je na osnivačkoj skupštini pojasnio načelnik Općine Denis Kontošić, inače predsjednik Inicijativnog odbora za osnivanje Udruge, "Bepo" je zamišljen kao cehovska udruga, interesna zajednica koja će štititi interese barbanskih poduzetnika. On je iznio podatke o čak 98 poslovnih subjekata na području Općine, koji se bave čitavom lepezom različitih djelatnosti, od proizvodnje nautičke opreme, pa do izrade bačvi ili auto-limarskih radova.

U intenziviranju razvoja poduzetništva, Općina Barban želi imati ravnopravnog partnera i suradnika s kojim će osmišljavati poduzetničke akcije, istaknuo je Kontošić. Prema njegovim riječima, zapošljavanje mladih Barbanaca na području Općine Barban je zajednički

glavni zadatak koji ima dobru podlogu i u činjenici da mladi više ne napuštaju svoju Općinu i vraćaju se kući po završetku studiranja. Danas se uglavnom zapošljavaju u okolnim gradovima, a sutradan će oni biti nositelji ovoga što mi započinjemo, poručio je načelnik pred dvadesetak poduzetnika, koji su na osnivačkoj skupštini bili prisutni kao članovi općinskog Inicijativnog odbora, odnosno kao osnivači udruge. On je najavio da će mandat ovog općinskog vodstva, koje će upravljati Barbanom do 2009. godine, obilježiti nastavak infrastrukturnog i komunalnog uređenja, nastavak razvoja seoskog turizma te intenziviranje razvoja malog i srednjeg poduzetništva, naročito kroz izgradnju Poduzetničke zone Barban.

- Novost ovog perioda - nastavio je Kontošić - je razvoj poduzetništva i konačno intenzivnije otvaranje radnih mesta na Barbanštini za Barbance. Svjesni smo da bi barbanski kraj bez gospodarskog razvoja i nadalje stagnirao ili nazadovao, a to si ponositi Barbanci ne mogu dopustiti. Možemo konstatirati da je bliža povijest barbanskog kraja bilježila ideje i planove određenog industrijskog razvoja, ideje o izgradnji pogona većih tvornica u okruženju, ali se ništa od toga, nažalost, nije realiziralo. Stoga je ovo i određeni povijesni iskorak za barbanski prostor, koji nas može itekako dodatno motivirati i osnažiti spoznajom da ćemo konačno učiniti nešto što generacije naših predaka nisu uspjеле, unatoč često dobrim pozicijama u raznim strukturama vlasti bivših država - naglasio je načelnik.

Poduzetnicima se obratio i pročelnik županijskog Upravnog odjela za gospodarstvo Lenko Uravić koji je istaknuo da svi pokazatelji danas govore da se poduzetništvo može širiti na Barbanštini. Pritom je naveo da se daljnji razvoj može očekivati u poljoprivredi, poduzetništvu, obrtništvu te u turizmu.

**DANIJELA KOLIĆ,
NAJMLAĐA BARBANSKA
VIJEĆNICA I
PREDSJEDNICA OPĆINSKE
KOMISIJE ZA VINSKU
CESTU**

Do sljedećeg ljeta vinska cesta Barbanštine

Zasad je u usponu seoski turizam, sve je više iznajmljivača na Barbanštini, ali tome planiramo pridodati i vinsku cestu te druge turističke sadržaje čime bi se unaprijedila turistička ponuda. Za početak računamo na otvaranje tri do pet vinskih podruma

Danijela Kolić iz Škitače, najmlađa vijećnica u Općini Barban, a vjerojatno i u cijeloj Istri, 22-godišnja je studentica Fakulteta ekonomije i turizma "Dr. Mijo Mirković" u Puli, sada na četvrtoj godini na odjeku za turizam, pa je razumljivo da je izabrana za predsjednicu novoosnovane općinske Komisije za vinsku cestu.

- Ponudili su mi vijećnički mandat i prihvatile sam. Mislim da će mi to iskustvo dobro doći u životu, a ne slažem se ni s apolitičnim stavom većine mlađih ljudi danas. Sve te priče o politici i političarima... Možda baš treba ući u tu priču da se vidi kako je sve to zaista i da se nešto promijeni. Jer ništa se neće promijeniti, ako si daleko od toga i samo se ograjuće. Svoj angažman ne smatram nekom velikom politikom, samo želim nešto učiniti za svoj kraj, prvenstveno vezano uz razvoj turizma, jer me to zanima i buduća mi je struka. Osim toga, mislim da je u prethodnom mandatu općinska vlast učinila puno toga dobrog na području čitave Barbanštine. Iako novčana situacija u općinskoj kasi nije baš sjajna, trudimo se s tim što imamo učiniti najbolje - kaže Danijela te dodaje da bi joj bilo silno draga da joj se na sljedećim izborima pridruže i drugi mlađi vijećnici.

Najvažniji je uspjeh, smatra Danijela, izgradnja nove škole, da sva djeca s Barbanštine budu zajedno u istoj zgradbi, da se školju u suvremeno opremljenoj školi s velikom sportskom dvoranom koju će moći koristiti i drugi mještani za rekreaciju, za sportske i kulturne aktivnosti. Velika je stvar, dodaje, i otvorene novog nogometnog igrališta u Barbanu, nakon toliko godina.

- Kad školska dvorana bude otvorena i opremljena, predložila sam da se organizira odbojka i još neki grupni sportovi za djevojke. Muški imaju svoja nogo-

Danijela Kolić: *Mlade čemo zadržati na Barbanštini, ako im ponudimo zaposlenje, zato podržavam izgradnju poduzetničke zone i razvoj turizma*

metna igrašta i klubove, i to je dobro, ali djevojke nemaju gdje u svojim mjestima kvalitetno provoditi slobodno vrijeme. Navećer, pak, mladi s Barbanštine, u potrazi za zabavom, odlaze u Pulu, Pazin, Žminj... Zato bi se, kad se oslobođe dvije stare školske zgrade, u njima mo-

gla otvoriti općinska knjižnica i čitaonica, organizirati razni kulturni sadržaji, potaknuti neke aktivnosti za mlade - predlaže Danijela.

Još nije razmišljala što će nakon diplome, ali ako bi joj se pružila prilika za zaposlenje u Barbanu, ostala bi doma. To je, kaže, jedan od najboljih načina da se mladi zadrže na Barbanštini, što je zadnjih godina sve češći slučaj. Zato podržava izgradnju poduzetničke zone i razvoj turizma u čemu vidi i svoju šansu.

- Zasad je u usponu seoski turizam, sve je više iznajmljivača na Barbanštini, ali tome planiramo pridodati i vinsku cestu te druge turističke sadržaje, čime bi se unaprijedila turistička ponuda. Planiramo posjetiti vinare i vinske ceste na Bujštini, a možda i u prijateljskoj općini Nova Gorica u Sloveniji, da vidimo kako su organizirani, da preuzmemmo neke dobre ideje. Onda čemo razgovarati sa svim našim vinarima na planiranom potezu buduće vinske ceste o njihovom uključenju u taj projekt. Za početak računamo na otvaranje tri do pet vinskih podruma. Do slijedeće ljetne turističke sezone trebali bismo izraditi i katalog za vinsku cestu Barbanštine koja bi u prstenu povezala vinare s drugim turističkim objektima na

području općine - kaže Danijela, predsjednica sedmeročlane Komisije za vinsku cestu, u kojoj su čak dva apsolventa studija vinarstva u Poreču.

Kružna vinska cesta išla bi trasom Barban - Puntera - Hrboki - Manjadvorci - Želiski - Glavani - Šajjini - Orihi - Rojnići - Petehi - Draguzeti - Grandići - Kožljani - Prnjani - Sutivanac, i natrag u Barban. Općina bi finansirala izradu i postavljanje putokaza za vinsku cestu i oznaka za pojedine vinske podrume, a tiskanje kataloga bi pomogli ugostiteljski objekti čija će ponuda biti predstavljena u njemu. Katalog bi tiskali u dovoljnoj količini za jednu turističku sezonu, jer se u narednim godinama očekuje pridruživanje i drugih podruma, pa će se zato kontinuirano nadopunjavati i tiskati obnovljen. Dobila bi ga sva domaćinstva koja se bave seoskim turizmom, čime bi Općina Barban svoje turiste usmjeravala u svoje podrume i ugostiteljske objekte, a putokazi bi upućivali i pozivali i sve ostale. Što se seoskog turizma tiče, Danijela smatra da ne bi bilo dobro da postane masovan, jer treba sačuvati taj mir i nedirnutu prirodu na Barbanštini. "To je ono što se traži u seoskom turizmu i, ako bismo to izgubili, ne bismo imali što ponuditi svojim gostima", zaključuje Danijela.

PROGRAM RASPOLAGANJA DRŽAVNIM POLJOPRIVREDNIM ZEMLJIŠTEM

Sredinom iduće godine prodaja državnog zemljišta

Izrada programa raspolaganja državnim poljoprivrednim zemljištem Općine Barban je u završnoj fazi. Posao je bio vrlo obiman, jer u Općini Barban postoji oko 2.000 državnih katastarskih čestica

Republika Hrvatska dala je svim jedinicama lokalne samouprave mogućnost da same odluče što učiniti s državnim poljoprivrednim zemljištem na svom teritoriju, odnosno sve su dužne izraditi Program raspolaganja državnim poljoprivrednim zemljištem, u kojem se definira njegova namjena. U Općini Barban predsjednik Komisije za raspolaganje državnim zemljištem je općinski referent Milivoj Bulić. On pojašnjava da je država svim gradovima i općinama dala tri mogućnosti što učiniti s državnim poljoprivrednim zemljištem. To su prodaja, koncesija ili davanje zemljišta u zakup,

navodi Bulić.

Program raspolaganja državnim poljoprivrednim zemljištem Općine Barban je u završnoj fazi. Upravo se završava izrada grafičkog dijela Programa u kojem se na katastarskim planovima, po katastarskim općinama, posebno obilježavaju državne parcele. Posao je bio vrlo obiman, jer u Općini Barban postoji veliki broj takvih državnih katastarskih čestica, gotovo 2.000. Općina Barban je na početku izrade Programa zaprimila interes za kupnju državnog zemljišta, temeljem upućenog javnog poziva stanovništvu Općine Barban za iskazivanje interesa. Sada je, naravno, svima u interesu završiti Program što prije, jer npr. Općina dobiva od prodaje zemljišta 50%, a država drugih 50%, dok kod zakupa i koncesije 50% dijele država i županija, a Općina opet dobiva 50%.

Glavni razlog kašnjenja izrade Programa je čekanje ishodovanja vlasničkih listova za sve katastarske čestice, a kako Općina Barban ima jako puno državnih parcela, taj je postupak potrajavao više od 2 godine. Osim toga, valjalo je rješiti i status "društvenog vlasništva", a za što se dobila pomoći Državnog odvjetništva u Puli. Sve općine na prostoru Puljštine su, prema njihovim riječima, u podjednakoj fazi izrade Programa, a po završetku će Programima svih općina Puljštine biti obuhvaćeno oko 35.000 parcela prostora nekadašnje Općine Pula.

Poradi velikog broja parcela nastupilo je stoga i zagušenje u Općinskom sudu, pa se dugo čekalo na vlasničke listove.

Grafički dio Programa raspolaganja državnim poljoprivrednim zemljištem Općine Barban će se završiti do sredine prosinca, a tada će općinska Komisija pripremiti prijedlog Programa za Općinsko vijeće. Program se potom dostavlja Ministarstvu poljoprivrede, šumarstva i vodnoga gospodarstva na ishodovanje suglasnosti, što može potrajati nekoliko mjeseci. Ako bi sve bilo u redu, Program bi mogao stupiti na snagu do kraja prve polovine naredne godine, a potom bi odmah krenula prodaja putem javnih nadmetanja.

OBNOVA CRKVI SE NASTAVLJA

Do Božića obnovljen strop u crkvi sv. Nikole

Nastavlja se obnova župne crkve sv. Nikole u Barbanu. Trenutno se sanira strop. Radnici tvrtke Kapitel iz Žminja obnavljaju žbuku i pripremaju strop za zadnju, restauratorsku ruku. Sanaciju stropnih slika potom će obaviti restauratori iz Zagreba. Prema riječima župnika Daniela H. Saturija, skele bi trebale biti skinute do Božića.

Investitor obnove župne crkve je Biskupijski ordinarijat Poreč, a radove izvodi zagrebački Ing-grad d.o.o., uz stručni nadzor pulskog Konzervatorskog odjela Ministarstva kulture. Dosad su uređene dvorane ispod Župne kuće, za održavanje

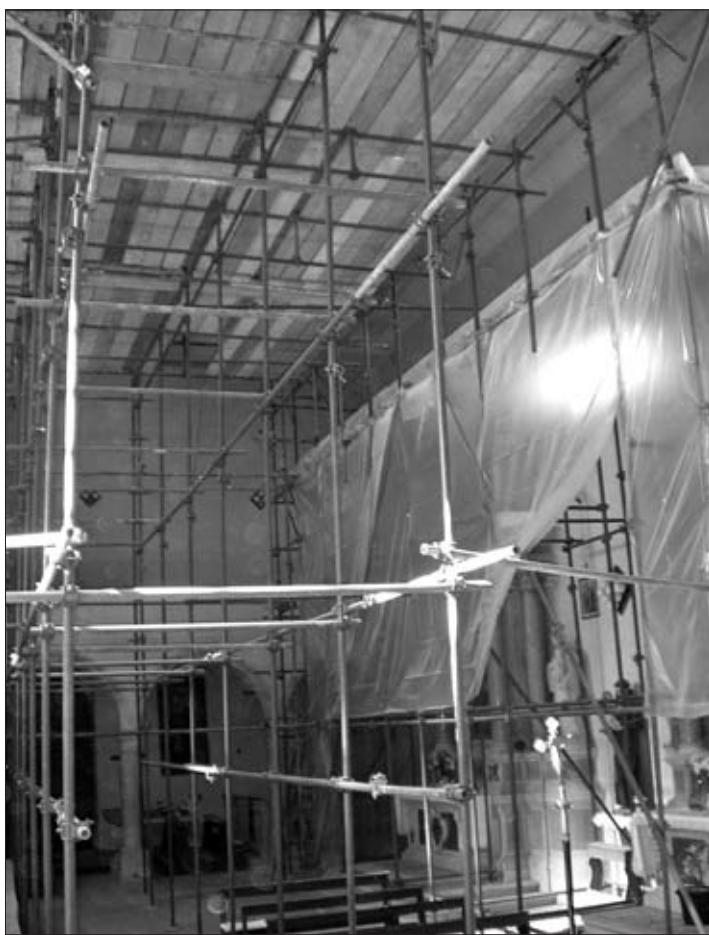
vjeronauka i druge susrete župljana, na crkvi je popravljen krov i saniran zid koji se bio potpuno raskolio, pa bi nakon obnove stropa, na red trebalo doći i žbukanje vanjske fasade. Župna kuća na obnovu može i pričekati, kaže župnik te dodaje da je počela i sanacija vrijednih freski iz 15. stoljeća u crkvi sv. Antona u Barbanu, što obavljaju pulski konzervatori.

Osim toga, u crkvi Male Gospe u Prnjanim, kojoj gravitira 400 i više obitelji, najveći dio Župe Barban, saniran

je krov i unutrašnjost, postavljen je novi oltar, a do Božića se očekuju i nove klupe koje su trenutno u izradi. I na toj bi crkvi trebalo obnoviti vanjsku žbuku, kaže župnik, pa poziva mještane na zajedničku dobrovoljnu akciju. Novi kameni oltar najkasnije do Božića treba stići i u crkvu sv. Petra u Šajinima, gdje je zahvaljujući dobroćiniteljima elektrificirano zvono i obnovljene su elektroinstalacije.

Nedostaje vanjsko žbukanje i elektrifikacija zvona - crkva na Prnjanim

Radnici tvrtke Kapitel iz Žminja obnavljaju žbuku i pripremaju strop za zadnju, restauratorsku ruku - župna crkva sv. Nikole u Barbanu

BOŽIĆNA ČESTITKA

ON JE NAŠ MIR

Da li smo mironosni? Mir ne ovisi o velikima i jakima, ne ovisi o velikim državnicima i predstavnicima svjetskih blokova. Istina, oni imaju svoje goleme i neprenosne odgovornosti.

No mir moj ovisi o čitavom

nizu ljudi s kojima svaki dan živim. No i ja imam ključe mira za mnoge ljude. Jesam li mir za svoju suprugu? Za svog muža? Jesmo li mir za svoju djecu? I djeca, i ona odrasla, jesu li mir za svoje stare roditelje? Čestitajmo si Božić. No svaki stisak ruke znači preuzimanje odgovornosti jednih za druge. „Mir ne poznaje granice“ - napisao je u poruci za Godinu mira 1986., papa Ivan Pavao II. Mir treba zahvatiti i Istok i Zapad i Sjever i Jug. Izmjerimo svoj dom

na sve četiri strane svijeta. Povucimo u duhu crte između svih kutova našega stana. Tu, unutra, u svom domu budimo mironosci jedni drugima. Pogledajmo još jednom: sve se te crte slažu u križ, a križ znači ljubav uz žrtvu. Često ćemo moći biti mironosci uz požrtvovnu ljubav. Na to mislimo kad si čestitamo Božić, kada se „mir-božamo“.

Svima čestitam SRIČAN BOŽIĆ.

BARBANAC U PULI: TARČIZIO ČIZO BASTIJANIĆ

Najponosniji sam na Društveni dom u Barbanu

Veseli me kad vidim da mladi ostaju i grade ljepe kuće na Barbanštini, obnavljaju, uređuju starinu. Posebno me veseli da postoji Općina Barban i vidi se veliki napredak u komunalnom i infrastrukturnom uređenju, od odvoza smeća do putokaza uz ceste. Veseli me da Općina stalno nešto radi. Ide to, osjeća se i ljudi su to prihvatali

Po struci građevinski tehničar, Tarčizio Bastijanić, poznatiji kao Čizo, srednju je školu završio u Rijeci 1959. godine, nakon čega je radio u Općini Vodnjan, pa u Općini Pula, pa u pulskom stambenom SIZ-u, da bi u mirovinu 1997. godine otisao iz Stambenog inženjeringu, pulske tvrtke za upravljanje stambenim zgradama. Izgradnja i adaptacija zgrada, njegova su oblast.

- Moj otac, đed, svi su bili zidari, građevinari, po toj sam liniji i ja krenuo tim putem. Uvijek sam bio vezan uz Barbanštini, iako sam davno otisao: još 1964. godine, kao 24-godišnjak, sam dobio stan u Puli i preselio se. Do tada sam svaki dan putovao, a kako sam tada bio takozvani perspektivni kadar, Općina Pula mi je dodijelila jednosobni stan u gradu. U moje vrijeme nije bilo uvjeta za ostanak mladih na Barbanštini, a i politika je bila takva da su ljudi vukli u Pulu i druge gradove. Zato me sada veseli kad vidim da mladi ostaju i grade ljepe kuće na Barbanštini, obnavljaju, uređuju starinu. Posebno me veseli da postoji Općina Barban i vidi se veliki napredak u komunalnom i infrastrukturnom uređenju, od odvoza smeća do putokaza uz ceste. Veseli me da Općina stalno nešto radi. Ide to, osjeća se i ljudi su to prihvatali.

- Odlazite još uvijek često u Barban, budući da vidim da pratite i dalje sve što se tamo zbiva?

- U Barban idem sve rjeđe, ali ne propuštam nijednu feštu. Supruga mi je u Jurićev Kalu naslijedila kuću, pa odemo vikendom, dva puta mjesечно. Veseli me sve što se događa na Barbanštini.

- Iako ste kao mladić otisli u grad, niste prekinuli vezu sa svojim krajem? Kao građevinar vjerojatno ste sudjelovali u izgradnji Barbanštine?

- Radeći u Općini, imao sam priliku posjetiti se Barbanu u koji sam tada često odlazio, najmanje dva-tri puta tjedno. Prvi mi je posao bio, dok sam radio u Općini Vodnjan, izgradnja društvenog doma u Manjadvorcima 1959. godine. Napravio sam projekt, idejni i izvedbeni,

Tarčizio Bastijanić uz svoje albume koji čuvaju barbansku prošlost od zaborava

čak sam nabavio i građevinsku dozvolu. Ali najponosniji sam na Društveni dom u Barbanu. Mnogi ne znaju da sam na tom projektu radio pet-šest godina. U barbanskom smo starom Azilu imali prostor za ples, druženje, kino predstave, pa me to potaklo - zašto ne bismo imali pravi društveni dom. Prvo sam ga zamislio na prostoru uz Velika vrata, gdje je bio stari župni stan, gdje bi bila i velika otvorena terasa za kinoprojekcije i druge aktivnosti, ali je taj projekt pao u vodu, jer su ga ocijenili prevelikim za Barban. Onda smo se prebacili na današnju lokaciju. Tada je tamo bila samo jedna stara kuća s trgovinom u prizemlju i stanom na katu, ispred nje samo vrtovi.

- Je li tada bilo teško dobiti političku i novčanu potporu za takva ulaganja u manja mjesta?

- Tih se godina govorilo o potrebi izgradnje društvenih domova po selima. Htjeli su graditi montažne kuće, a ja sam dao ideju pokojnom Josipu Koliću, tadašnjem direktoru Agroprodukta (Puljanka), kasnije i predsjedniku Općine Pula, da idemo zajedno u gradnju objekta u koji bi uselili mjesni ured, trgovina, banka i društveni dom. Napravio sam idejni nacrt 1974. godine i troškovnik procijenjen na 1,8 milijuna dinara. To je prihvaćeno i

na temelju mojih skica Urbis je izradio izvedbeni projekt. Investitor i nosilac izgradnje bila je Puljanka, a sufinancijeri svi ostali, od Općine Pula do Lovačkog saveza. Gradnja je povjerena građevinskom poduzeću Jadran iz Rijeke. Čitava zgrada s Društvenim domom, trgovinom i gostionicom, poslovnicom Croatia osiguranja i Istarske banke te uredima za Lovački savez i Mjesnu zajednicu, svečano je otvorena u srpnju 1977. godine. Fešta je održana u donjoj školi. Drago mi je da se Društveni dom i danas lijepo održava i da je ljudima na korist.

- Posjedujete bogatu zbirku novinskih članaka i fotografija koje svjedoče o barbanskoj prošlosti. Kad ste to počeli skupljati i sjećate li se povoda?

- Prva fotografija i isječak iz novina koji čuvam je iz 1971. godine, kad smo moj stric Vladi Bastijanić i ja okupili Barbance u Puli i autobusom stigli u Barban, onako iz gušta, na igru kapitarkorno, razbijanje zemljane pinjate, koja se održavala na Placi. Otad skupljam sve članke objavljene u Glasu Istre o Barbanštini, posebno o Trci na prstenac u čijoj sam organizaciji sudjelovao četiri godine. Bio sam zadužen za tribine, skelu, uređenje staze za trku, jednom riječu logističku tehničku podršku. Sva

SJEĆANJA MARIJE BLAŽIĆ, ROĐ. LATIN, IZ MANJADVORCI, UČITELJICE U BARBANSKOJ ŠKOLI DO 1964. GODINE

Barban je mjesto mog prvog službovanja

Uznastavu koja se odvijala u dvije školske zgrade, u mjestu se trgovalo u dva dućana, analiziralo događanja u "oštariji na Placi", komuniciralo telefonom iz pošte "kod Srećka na škalah", dokumente podizalo kod Blažine u Matičnom, u čijem je susjedstvu dva puta tjedno bila organizirana i zdravstvena zaštita za učenike i građanstvo

Kako je upravo Barban bilo moje prvo mjesto nastupa pred učenicima, to su sjećanja i danas, poslije skoro pola stoljeća, vrlo živa i slikovito prisutna. Kada sam zbog posla preselila u Rijeku, bila sam sigurna da je to tek na kratko. Život me demantirao. U moje Manjadvorce, majki Fumi, s vremenom sam navraćala sve rjeđe, no svaki put kada sam došla, izgovarala sam uvijek istu rečenicu: "Barban je mjesto mog prvog službovanja".

Reformom školstva iz 1954. godine, tadašnje niže gimnazije prerasle su u osmogodišnje škole "A" tipa, a šestogodišnje u osmogodišnje škole "B" tipa. Te godine škole u većim središtima, u koje se ubrajao i Barban, postaju narodne osnovne osmogodišnje škole s područnim odjeljenjima. Tako su školi Barban pripala područna odjeljenja Prnjani, Petehi, Grandići i Hrboki. U toj, za ono vrijeme dobro organiziranoj školi Barban, samo tri godine kasnije, dakle 1957., sa svojih sam se 17 godina prvi put našla oči u oči s učenicima, iza katedre, kao njihov učitelj.

su zaduženja bila pomno podijeljena od samih početaka trke. Neko vrijeme bio sam aktivan i u KUD-u Barban.

- Osim novinskih članaka, albumi su vam prepuni i drugih uspomena iz toga vremena: ulaznice, pozivnice, zastavice, tu je čak i jedan kalendar za 1984. godinu objavljen u Glasu Istre, sav posvećen Trci na prstenac. Među zadnjim stvarima u vašoj zbirci su i Barbanski glasnici.

- Sve su to podsjetnici na nekadašnje događaje. Evo, članka o obnovljenoj barbanskoj loži 1979. godine, nekad je tamo bila čitaonica, gore ambulanta, sad je pošta. Vjerujem da će jednog dana tu ponovno preseliti Općina, a ambulanta se može smjestiti i u staru zgradu. Općina bi se trebala vratiti na Placu gdje je oduvijek i bila, od austrijskih dana. Iznad lože bila je preslica s gradskim satom, ali je, nažalost, srušena. Posebno je 1978. godina bila plodna, kada je otvorena benzinska stanica, čemu sam također pripomogao, jer je trebala ići u Prodol. Te je godine otvorena i Purisova peradarska farma u Barbanu, tada najveća peradarska farma u Istri, pošta je dobila novi prostor, na mjestu današnje ljekarne, stigla je i nova automatska telefonska centrala sa 60 brojeva za Barban. Oko svega toga sam nešto radio. Pa je puštena u promet cesta Savičenta - Žminj, i Žminj - Rojnići, a na zgradi Općine postavljena je ploča Ivanu Matetiću Ronjgovu, koji je radio kao učitelj u Barbanu. Iste godine trebalo je popravljati i crkvu sv. Nikole, a tada je to bilo malo šakaljivo. Župnik Dragutin Prlog poveo je akciju, jer je krov curio, a ja sam napravio predračun troškova, 400.000 dinara, i učinjeno je. Godine 1979. na blagdan sv. Nikole, kad se obilježavala 270. godišnjica župne crkve u Barbanu i kad je svećanu misu u crkvi predvodio biskup dr. Dragutin Nežić, nisam došao.

- Što mislite o sadašnjoj građevinskoj devastaciji u nas? Kako se na Barbanštini ljudi odnose prema građevinskoj baštini i tradiciji?

- Barbanština, srećom, još nije uništena. Jedno su se vrijeme rušile stare i gradile nove kuće. Moj otac, brat i ja, nekad smo radili nacrte za privatne kuće, ali uvijek prizemnice. Sada se građevinska baština ipak čuva. Nema velikih groznih kula po barbanskem kraju.

- Što mislite o razvoju seoskog turizma?

- Drago mi je da to napreduje, da ljudi pomalo proširuju smještajne kapacitete, da se ne ide na megalomanske projekte. Istina je da će mladi ljudi i na račun toga napustiti zemlju, ali ako se agroturizam uhoda, morat će se razviti i poljoprivredna proizvodnja, širiti voćnjaci, maslinici...

Prvi školski odbori

Postala sam član nastavničkog kolektiva, o čemu su me jednog toplog kolovoškog dana obavijestila dva muškarca, predstavljajući se kao članovi Školskog odbora. To se vrijeme smatralo "eksplozijom" školstva u Istri, a bilo je popraćeno posebnim naporima za bolju kvalitetu nastave, osiguranje prostora za praktikume, otvaranje školskih kuhinja, proširenje školskog prostora, posebno opremanje namještajem. E pa, "drug" Draguzet i "drug" Šime bili su članovi barbanskog Školskog odbora i došli su do mene - biciklom (automobilima su tada raspolagali samo visoki kotarski i državni dužnosnici).

I danas pamtim sve članove kolektiva. Učiteljica Slavica, za koju gađam posebno uvažavanje i divljenje zbog njene predanosti radu, ali i spoznaje da je kao gradska djevojka, rođena u najljepšem dijelu Rijeke - Pećinama, sav svoj radni vijek posvetila djeci drage joj Barbanštine, uključujući i svog sina i svoje unuke. Srdačno su me primile i učiteljice Nada, Marija, Mira, Zdenka i Dolores, a od muškog svijeta Milivoj i upravitelj Bano. U područnom odjeljenju u Petehima radile su učiteljice Fumica i Vera, u Prnjanim Sonja, u Hrbokima Anica, a u Grandićima učitelj Milan.

Barban je u to vrijeme potpadao pod upravu Općine Vodnjan. Uz nastavu koja se odvijala u dvije školske zgrade, u mjestu se trgovalo u dva dućana, analiziralo događanja u "oštariji na Placi", komuniciralo telefonom iz pošte "kod Srećka na škalah", dokumente podizalo kod Blažine u Matičnom, u čijem je susjedstvu dva puta tjedno bila organizirana i zdravstvena zaštita za učenike i građanstvo. Vrlo jako Poljoprivrednoj zadruzi na čelu je bio "drug" Špadić, ljudina, ne samo po svojoj fizičkoj konstituciji, već i po svim ljudskim osobinama. Za religijsku kulturu brinuo se velečasni Baf, na čelu župne crkve sv. Nikole. Premda je tada Crkva bila potpuno odvojena od države, a škola ustrojena kao državna institucija, ne sjećam se da je ikada došlo do bilo kakvog nesporazuma između škole i crkve, čija je jedina veza bila zajednički zid.

Učenici stariji od učitelja

U tek pokojim turističkim najava-

ma, novinari su Barban predstavljali kao srednjovjekovnu utvrdu koju obilježavaju Velika i Mala vrata, kula i zidovi. Dvije manje crkvice - crkva sv. Antona (izgrađena u gotičkom stilu ispred Velikih vrata, u kojoj su tada boravili i proučavali zidne slike s početka 15. stoljeća studenti Akademije likovnih umjetnosti iz Zagreba, među kojima i današnji profesor na istoj Akademiji gospodin Eugen Kokot) i crkva sv. Jakova - nisu bile u funkciji, za razliku od zgrade vijećnice na "Placi", izgrađene 1555. s ložom u prizemlju i katom na kojem su bile smještene spomenute uredske prostorije. To je Barban u mojim sjećanjima. Meni drago mjesto mog prvog učiteljskog nastupa.

A kakvi su bili učenici? Oni s kojima sam ja radila, od petog do osmog razreda, bili su vrlo različiti po usvojenim znanjima, mjestu boravka i starosnoj dobi. Mnogi su fizički pored mene djelovali divovski, bilo je među njima i par mojih vršnjaka, čak je jedan učenik bio stariji od mene. Svima im je zajednička bila - želja za znanjem, za uvažavanjem i za puno, puno ljubavi i razgovora. U školu su iz područnih odjeljenja uglavnom dolazili pieške (kasnije je bio organiziran prijevoz za učenike iz udaljenijih mjesta), bili su uredni i redoviti na nastavi i drugim ak-

tivnostima.

Kao i svi mladi, bili su dinamični, povremeno nestrašni i nepredvidivi, ali nikad nekulturni, nepristojni, inatni, a prosti, grubi i nasilni - ni u primisli. Najveća nepodobština, koje se sjećam, je kad su učiteljici njemačkog jezika u ladicu katedre podmetnuli - sovu. Za učiteljicu je to bio pravi šok, a razredni kolektiv je likovao, jer su joj se "osvetili". Zašto? To su samo oni znali.

Učenicima je trebalo znati objasniti "da vjetar nije zelen", nekoga naučiti da riječ "lapež" valja zamijeniti riječju olovka i bezbroj drugih situacija koje nije mogla predvidjeti niti jedna pedagogija. A valjalo je poznavati i obiteljske prilike u obiteljima: Špada, Rojnić, Zuban, Žudih, Ciceran, Mirković, Božac, Vlačić, Šumberac, Vale, Bastijanić, Biljuh, Brunjak, Blažina, Duras, Mavrić, Camlić, Glavinić, Iveta, Lazar, Marović, Kancelar, Konović, Biletić, Kontosić, Osip, Paus, Kleva, Matošević, Maruškić...

Zanimljivo je da su tada i učitelji bili ocjenjivani. Ocjenu njihova rada donosio je prosvjetni inspektor, a bila je brojčana, kao i kod učenika, od 1 do 5. Dvije i više godina uzastopno ocjena vrlo dobar i odličan osigurava je napredovanje za

jedan platni razred. Povremeno se za društveno-koristan rad koristila nedjelja, da se ne bi gubilo od nastave, a to su najčešće bile akcije na uklanjanju borovog prelca ili radovi na flotaciji kamenog ugljena na Štalijsama.

Poruka uz otvaranje nove škole

Otvaramjem nove škole u Barbanu, osnovni je preduvjet - prostorni uvjeti - ispunjen. Zato, djeco, prenesete li doživljaj svečanosti otvaranja u stvaralaštvo bilo kojeg područja života, izbjegći ćete osjećaj dosade, mučne praznine i bezvrijednosti. Pustite mašti da se razigra i da vas kao zmajeve od papira poneše daleko, ali ne i nedostizno. Mnogi od vaših prethodnika su u tome uspjeli u daleko nepovoljnijim uvjetima. Na vama je red, ali i odgovornost, da ih nadmašite. Znam i sigurna sam da hoćete, jer je duh istarskog stanovništva i naših Barbanaca, izgrađen na vjetrometini zbivanja političkih promjena, ostao otporan i uporan na putu k vodnjem i sretnom sutra. Na tom putu ja vam svima želim mnogo, mnogo uspjeha i sreće koja je svakome od nas potrebna!

Zadovoljstvo ubiranja plodova vlastitog rada

U školskoj kuhinji

Rad u školskoj zadruzi

Na izletu u prirodu

PULSKI "CENTAR ZA POMOĆ I NJEGU" NA NATJEČAJU OPĆINE BARBAN DOBIO 20-GODIŠNJU KONCESIJU ZA KORIŠTENJE STARE ŠKOLE U GRANDIĆIMA

Do iduće jeseni hostel za stare i nemoćne u Grandićima

Sadašnji prostorni kapacitet zgrade omogućuje uređenje deset soba, s najviše tri kreveta u sobi i vlastitom kupaonicom. Tako bismo dobili smještaj za 30-ak osoba, a kako smo objekt zamislili kao hostel za oporavak, oko zgrade bismo uredili i park, kaže osnivač i ravnatelj Centra Nevio Baćac

U staroj, napuštenoj školi u Grandićima pulski bi Centar za pomoć i njegu trebao do iduće jeseni urediti svojevrsni hostel za stare i nemoćne osobe. Na natječaju koji je nedavno raspisala Općina Barban, ova je pulska ustanova dobila 20-godišnju koncesiju za korištenje bivše školske zgrade, u svrhu brige i smještaja za stare i nemoćne osobe, pri čemu bi prvenstvo imali korisnici s Barbanštine.

Oko 300 četvornih metara unutrašnjeg prostora, kaže osnivač i ravnatelj Centra za pomoć i njegu Nevio Baćac, planiraju preuređiti u tri etape, brzinom koja će ovisiti o priljevu novca, naravno uz uvođenje centralnog grijanja u čitavu zgradu.

- Pro bismo, negdje dogodine u ovo vrijeme, otvorili cijelodnevni boravak za stare, ali i mlađe, a nemoćne osobe i osobe s invaliditetom, uključujući one koje bi ukućani tu smjestili na kraći rok, dok su na poslu ili na putovanju, a ne mogu ih ostaviti same doma. Paralelno s tom fazom, opremali bismo i sobe za stalni smještaj. Sadašnji prostorni kapacitet zgrade omogućuje uređenje deset soba, s najviše tri kreveta u sobi i vlastitom kupaonicom. Tako bismo dobili smještaj za 30-ak osoba, a kako smo objekt zamislili kao hostel za oporavak, oko zgrade koja ima prostranu okućnicu uredili bismo i park da korisnici ne borave stalno u zatvorenom prostoru, a pokušat ćemo im osmisiliti i neke aktivnosti i radionice - kaže Baćac.

Pored njegovateljica, planiraju zapošljiti medicinsku stru, pričem u takoder prednost ima domicilno stanovništvo, a u centru bi uredili i ambulantu, praonicu rublja, kuhinju... te nabavili vlastito vozilo kojim bi dovozili i odvozili korisnike. Kasnije planiraju potpisati i ugovor s liječnikom, a računaju i na pomoć volontera. U trećoj etapi predviđena je dogradnja zgrade na još 300-tinjak kvadrata, čime bi se povećao smještajni kapacitet.

Sve bi ostalo na prizemlju, uz izbjegavanje svih barijera za kretanje korisnika.

"Centar za pomoć i njegu", sa sjedištem u Puli, neprofitna je ustanova koja kućnom njegom zasad pokriva područje Poreča i njegove okolice te Rovinja. Ravnatelj Nevio Baćac kaže da je u Hrvatskoj problem nepostojanje mreže socijalnih ustanova, da još nije razrađen sustav koji bi okupio sve ustanove i udruge koje se bave brigom za starije i nemoćne. Stoga se za ostvarenje

ovog projekta u Barbanu oslanjaju na inozemnu pomoć i iskustvo - već su se javili na nekoliko međunarodnih natječaja za financiranje projekta, a nastojat će ostvariti i bližu suradnju sa sličnim ustanovama u Europi.

Korisnicima budućeg barbanskog

hostela obećavaju pristupačne cijene usluga, a naglašavaju da sve što investiraju u staru školsku zgradu, nakon isteka 20-godišnje koncesije, ostaje Općini Barban, vlasniku objekta.

Nevio Baćac, osnivač i ravnatelj Centra za pomoć i njegu Pula

Stara škola u Grandićima

NOVA ŠKOLA U BARBANU OTVARA VRATA SVOJIM PRVIM UČENICIMA VEĆ IDUĆEG POLUGODIŠTA

Škola novog milenija za sve osnovce Općine Barban

Škola prepuna prozora i svjetla, živih boja na vanjskoj fasadi, kao i na pločicama u sanitarnim čvorovima, s ukupno 2.465 kvadratnih metara površine, 6 učionica i 6 kabinet, liftom za invalide i velikom sportskom dvoranom, svoje će prve učenike dočekati već idućeg polugodišta

Nova je barbarska škola, čija je izgradnja započela 1998. god. i stala, poradi stečaja izvođača radova, nakon godinu dana, pa opet nastavljena s novim izvođačem, krajem 2003. godine - konačno pred otvorenjem. Već sredinom lipnja ove godine, završeni su svi unutrašnji i vanjski građevinski radovi na samoj zgradi, a izvođač, tvrtka De Conte iz Labina, do kraja godine planira završiti i uređenje parkirališta i vanjskog igrališta. Ovih dana očekuju da se obavi tehnički pregled i dobije uporabna dozvola te da objekt preuzme Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa, kao investitor izgradnje. Do kraja godine je rok isporuke i za kompletну opremu škole, vrtića i sportske dvorane, od strane dobavljača, poduzeća Kogam iz Varaždina, s kojim je ministarstvo potpisalo ugovor. Ukupna vrijednost projekta je 18 milijuna kuna: 1 milijun je uložen u prvoj fazi izgradnje, 16 milijuna kuna u nastavku izgradnje te 1 milijun

kuna za opremu.

Škola prepuna prozora i svjetla, živih boja na vanjskoj fasadi kao i na pločicama u sanitarnim čvorovima, s ukupno 2.465 četvornih metara površine (1.600 kvadrata u prizemlju, 600 kvadrata na katu i 265 kvadrata u podrumu), svoje će prve učenike dočekati već idućeg polugodišta, a može ih primiti čak 250.

Tako bi svi osnovci s Barbanštine dogodine uselili u suvremenu školsku zgradu s centralnim grijanjem, s velikim ulaznim holom, kuhinjom i restoranom, velikom sportskom dvoranom od 411 kvadratnih metara, uz koju su svačionice, tuševi i spremišta za sportske rezerve, te manjom polivalentnom dvoranom od 63,6 kvadrata. Tu su i učenička garderoba, lift i rampe za invalide, čitav niz sanitarnih čvorova, uključujući i posebno opremljene WC-e za invalide, veliko unutrašnje dvorište na prizemlju i bibliotečno-informatički centar na katu.

U prizemlju su i četiri prostrane i svijetle učionice, dva kabineta te zbornica, uredi za ravnatelja i tajnika. Na katu su kabinet za hrvatski i strani jezik, učionica za likovni odgoj, kabinet za glazbeni odgoj, učionica povijesti i zemljopisa, kabinet biologije, kemije i fizike te kabinet matematike i tehničkog odgoja s labora-

torijem. Sveukupno 6 učionica i 6 kabinet.

U podrumu škole bilo je planirano sklonište, ali kako zakon više ne obvezuje njihovu izgradnju, prenamjenilo se prostor i time dobilo preko 250 kvadrata prostora, koji se može koristiti za rekreaciju, okupljanja i sl.

Dodajmo tome da su svoj posebni ulaz, dva odjeljenja s garderobama i sanitarnim čvorovima u novoj školskoj zgradi dobili i vrtički mališani, gdje će se doseliti iz poznatog barbanskoga Ažila.

Predviđenim promjenama u mreži osnovnih škola Istarske županije, s ciljem integracije Osnovne škole Barban, u naредnoj školskoj godini, na jesen 2006. god., u novu bi barbarsku školu dolazila djeca s područja čitave Općine Barban. To znači da bi se pridružila djeca iz Sutivanca, koja danas polaze niže razrede u Sutivancu, a više u Žminju; zatim djeca iz Manjadvorci, koja školu pohađaju u Marčani te djeca iz Glavani, Šajini, Škitače i Trliji, koja pohađaju školu u Divšćima. Uzimajući u obzir činjenicu da će nastavu nastaviti pohađati u ovako lijepoj, modernoj i prostranoj školi novoga milenija, a prijevoz će biti uredno organiziran, kao i do sada, od strane Istarske županije, ta im promjena zasigurno neće teško pasti.

JAVNA PRIZNANJA OPĆINE BARBAN ZA 2005. GOD.

Na 4. sjednici Općinskog vijeća, dana 16. studenoga 2005. god., donešena je odluka da se dodjele sljedeća javna priznanja Općine Barban za 2005. god.:

Nagrada Općine Barban

KUD Barban - uz njihovih 30 godina postojanja, za trud na sačuvanju pjesme, svirke i plesa Barbanštine te kao udruzi koja uvijek okuplja veliki broj mladih

Plaketa Općine Barban

Vladimir Kožljan - za aktivnosti u KUD-u Barban te dužegodišnji rad sa mladima

Mariza Bariša - za uzoran odnos prema građanstvu u mjesnoj banci

Biserka Roce - za uzoran odnos prema građanstvu u mjesnoj banci

Javna priznanja će se dodjeliti na svečanoj sjednici Općinskog vijeća, povodom Dana Općine, dana 06. prosinca 2005. god., na dan Sv.Nikole, zaštitnika Barbana i Općine Barban.

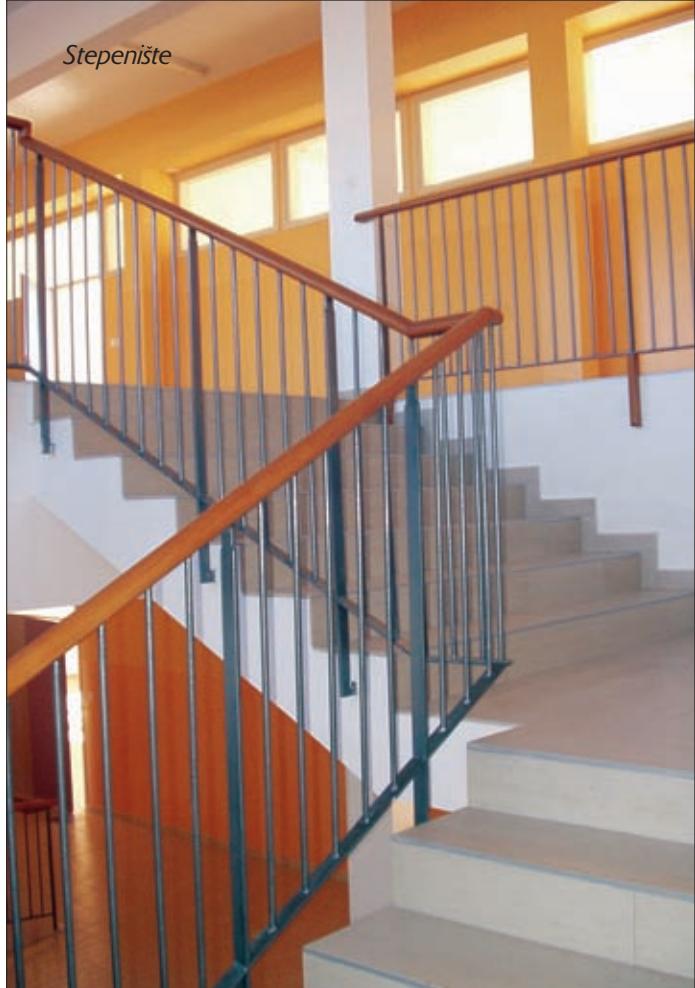

Ulaz u novu školsku zgradu

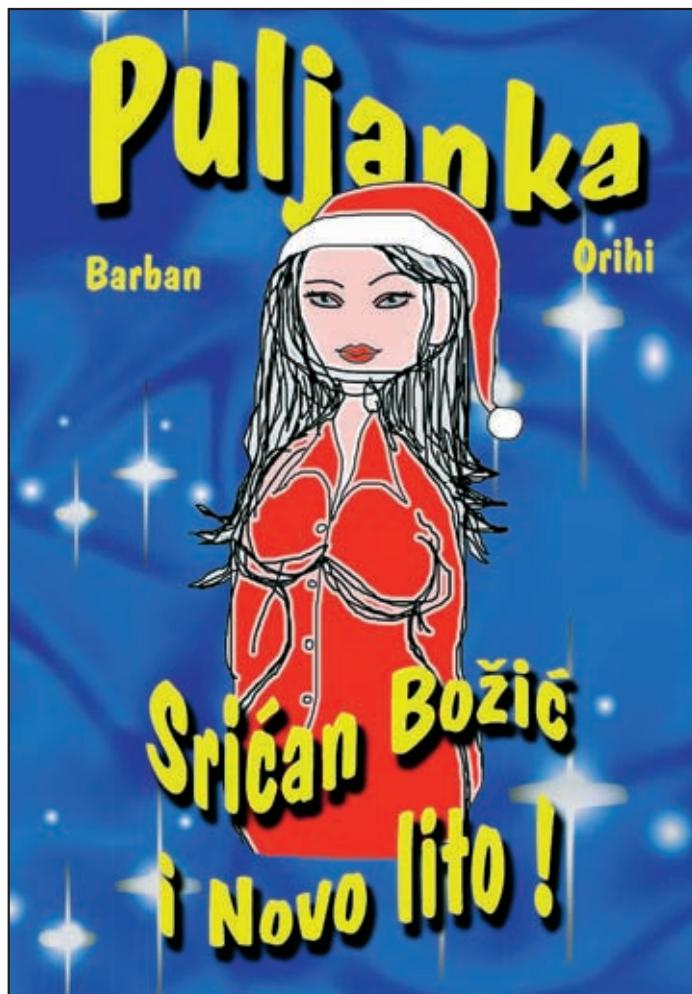
Stepenište

Sanitarni čvor

Jedna od učionica

*SRETAN BOŽIĆ I
NOVU 2006. GODINU
ŽELI VAM*

VELEPRODAJA I
MALOPRODAJA PIĆA

tel.: (052) 534 175, 383 240, fax: 381 241

NOGOMET KONAČNO OPET U BARBANU

Prva utakmica na Mrzlici nakon 20 godina

Otvoreno nogometno igralište koje s modernom svlačionicom za 4 ekipe predstavlja reprezentativni sportski objekt u općinskom središtu. NK "Omladinac 1952 Barban" dobio konačno domaći teren i mogućnost postizanja još boljih rezultata

Trebalo je proći punih 20 godina da se u Barbanu ponovno zaigra nogomet u pravom smislu te riječi. Veliki se događaj zbio u nedjelju, 20. studenog, kada je nakon dva desetljeća odigrana prva nogometna utakmica na stadionu Mrzlici. Domaćini su igrali protiv Buzeta i pobijedili sa zavidnih 3:0, te time upotpunili pravi ugođaj proslave za više od 300 nazočnih gledatelja, uglavnom žitelja Opcine Barban. Pobjeda je doista bila zaslužena, jer je NK "Omladinac 1952 Barban" cijelo vrijeme dominirao terenom, tako da je dva pogotka postigao Bojan Švraka, a Saša Peršić jedan.

Prije utakmice upriličen je domjenak i mali kulturno-zabavni program, u kojem je načelnik Opcine Denis Kontošić presijecanjem vrpce svečano otvorio igralište. Prije toga se u svom govoru prisjetio 1985. godine, kada se započelo sa izgradnjom novoga igrališta, jer staro nije odgovaralo propozicijama Nogometnoga saveza. Nitko, međutim, nije tada znao da će do ostvarenja tog cilja proći punih 20 godina.

Kontošić je istaknuo da se u prvom mandatu od nastanka Opcine Barban, dake od 1993. do 1997. godine, uglavnom nastavilo sa zemljanim radovima na budućem nogometnom terenu. S radovima se nastavilo i u drugom općinskom mandatu, od 1997. do 2001. godine, no općinski načelnik je posebno istaknuo da se najviše napravilo u razdoblju od 2001. do 2005. godine, kada se navezlo oko 3 tisuće kubika zemlje, posijala i održavala trava, postavila ograda te izgradilo svlačionice, objekat vrijednosti oko 1 milijun kuna. Općinski je načelnik podsjetio i na povijest nastajanja i nestajanja barbanskih klubova, od vremena NK "Momak" pa do današnjih dana i sadašnjeg barbanskog nogometnog kluba, koji je prije dvije godine nastao spajanjem tadašnjih dvaju klubova NK "Omladinac" iz Manjadvorci i NK "Barban" iz Barbana. Klub ima sjedište u Barbanu, a kao domaći teren koristio je

Početak prve utakmice na novom igralištu

igralište u Kujićima, na području Opcine Marčana. Sada je klub dobio vlastiti domaći teren, sa reprezentativnim svlačionicama za 4 nogometna tima, te time dobio sve mogućnosti za dobar nastavak takmičenja u 1. Županijskoj ligi, u koju se vratio nakon zauzete čelne pozicije u ligi niže.

Nazočne je potom pozdravio i predsjednik Nogometnog saveza Istarske županije Anton Peruško, čestitajući Barbancima na novom nogometnom

terenu. Želim vam puno sportskih uspjeha i neka u ovoj utakmici pobijedi bolji, zaželio je Peruško domaćinima i u ime Saveza poklonio im tri nogometne lopte. U ime Poglavarstva Istarske županije na utakmici je bio prisutan Vedran Grubišić. Predsjednik NK Omladinac 1952 Barban, Mijo Bulić, potom je u ime Kluba podijelio zahvalnice pojedincima i tvrtkama koji su u proteklih 20 godina svojim radom, zalaganjem ili materijalno pridonijeli da se izgradi igralište na Mrzlici. Zahvalnice

Fešta na otvaranju igrališta

S otvaranja igrališta na Mrzlici

su dobili Ivica Aračić, Emil Jakopanec, Mladen Filipović, Općina Barban, tvrtka De Conte te Dušan Vale.

S Dušanom Vale smo porazgovarali nakon utakmice, za koju je on izveo početni udarac. Prisjetio se vremena od prije 20 godina, kada je zbog neispunjavanja uvjeta tadašnjeg Nogometnog saveza zabranjeno igranje na Mrzlici. Vale je, naime, u to vrijeme bio tajnik Mjesne zajednice Barban, a kasnije je postao njenim predsjednikom. Nakon te, 1985. godine, morali smo utakmice igrati u gostima pa se naš tadašnji klub, NK "Momak", nažalost ugasio 1986. god., priča Vale. Najteže nam je bilo u početku izgradnje, jer smo morali krenuti od nule, ali, evo, nakon 20 godina postigli smo ono što smo htjeli, poručio je.

Od njega doznaјemo da bi u idućoj godini moglo biti gotovo i pomoćno igralište na Mrzlici, a da bi već na proljeće 2006. godine mogle biti izgrađene i tribine na igralištu. No, i bez tih popravnih sadržaja, oni koji su 20. studenog počinili Mrzlicu, a radi se uglavnom o navijačima NK "Omladinac 1952. Barban", bili su i više nego zadovoljni tamošnjim ugođajem. Glavni razlog njihovom dobroj raspoređenju leži dakako u tome što su nakon 20 godina dobili svoj pravi nogometni teren u srcu Općine, ali i rezultat koji su postigli u igru s Buzećanicima. Unatoč vrlo hladnom vremenu toga dana, koji je sasvim opravdao naziv toponima Mrzlica, svi navijači, igrači i ostali gosti mogli su te nedjelje uživati ne samo u odličnom nogometu, već i u druženju. Prije utakmice domaćini su priredili domjenak, a po svršetku utakmice svi su se mogli lijepo počastiti s palentom uz šugo od divljači te neizbjegnim čevapima.

U SUTIVANCU ODRŽAN SUSRET DOBROVOLJNIH VATROGASNIH DRUŠTAVA

Domaćini najbolji u potezanju konopa, Žminjci u malom nogometu

U organizaciji Dobrovoljnog vatrogasnog društva Sutivanac u subotu, 30. srpnja, u Sutivancu je održan susret lokalnih dobrovoljnih vatrogasnih društava na kojem su osim domaćina sudjelovali i članovi DVD-a iz Žminja, Svetvinčenta, Pićna i Barbana. Održan je malonogometni turnir u kojem se najbolja pokazala ekipa iz Žminja. Domaćini su bili, pak, najbolji u potezanju konopa. Nakon toga uslijedile su pokazne vatrogasne vježbe. Članovi DVD Žminj izveli su vježbu

vađenja unesrećene osobe iz zapaljenog vozila koje je potom i ugašeno. Također, okupljenima je pokazano kako zatvoriti zapaljenu plinsku bocu. Njihovi kolege iz DVD Svetvinčenta ugasili su pred okupljenim mještanima i sudionicima susreta zapaljenu balu sijena. Sudionici susreta mogli su se okrijepiti uz grah koji su im priredili domaćini, a poslije je uslijedila zabava za koju je bio zadužen Duo Magnolia.

Demonstracija gašenja požara

FUMA I JURE LJUBIĆ IZ ORIHI U BRAKU SU VEĆ 70 GODINA

Kako prsti na ruki smo nas dva

To he je malo na svitu, kako i mi, toliko lit skupa. Nikad maj se nismo svadili, morete pitat cilo selo. Nanke jenu uru nismo bili jedan prez drugega. Samo ontar kad san bija u vojski, kaže Jure, a Fuma dodaje da joj je najveća sreća u životu bilo "kad mi se muž vrnuja z vojske i kad su se dica zgojila, ča ćeš drugo kušeljat"

Jure i Fuma Ljubić iz Orihi višestruki su rekorderi: on je rođen 1909., a ona deset godina kasnije, ona je iz Poljaki, a on iz Orihi, a nama su bili posebno zanimljivi i simpatični kao skladan par i nakon punih sedamdeset godina braka iza sebe. Pitamo ih u čemu je tajna njihove dugovječnosti?

- Ja paran da je to tako: kad mat dicu gubi, njoj dobro ni. A kad san ta lita dočkala, to bi reć da san dobro pasivala u životu. Jure je rojen u četrtećem mjesecu,

a ljudi tako rojeni imaju dugo življenje. Uženili smo se miljar i devetstotrideset pete, a ti delaj račun. Sвати su ontar na noge hodili po mlađu. Imala san 16 lit, ma san bila sposobna, san se sama potpisala. Zna je moj rod, zna je i njegov, i nidan se ni bunija, to uniput ni bilo niš grdega - prisjeća se nona Fuma.

Na pitanje gdje su se upoznali, jesu li u tome roditelji imali svoje prste, Fuma će kratko: "Kadi je bilo i tega, ma mi smo se sami upoznali. Domišljan se tega, ma je čuda vrimena pokle pasalo", a Jure dodaje: "To he je malo na svitu, kako mi, toliko lit skupa. Nikad maj se nismo svadili, morete pitat cilo selo. Kako prsti na ruki smo nas dva. Nanke jenu uru nismo bili jedan bez drugega. Samo ontar kad san bija u vojski." I Fuma kaže da joj je najveća sreća u životu bilo "kad mi se muž vrnuja iz vojske i kad su se dica zgojila, ča ćeš drugo kušeljat".

A tko je gazda u kući?, pitam. "I

jedan i drugi, jušto sveno", slažu se oboje. "Sad smo sami u hiži i sve sama kuhan, čistin, peren, koliko moren. Zet iz Pule dopelja hranu i ča god rabimo, nasiće nan驱ra, a imamo tu i butigu u selu. Nikad u svitu boljega naroda nego u Orihi, pomoru nan, triba to rišpetat", priča Fuma.

- Dela san od 14 lit, u Peroju, Raši... Već u nedilju navečer bin poša s torbon u rukah i na noge do tamo. I po zimi i po snigu. Pametin prvo Austriju, pak je druga bila Talija, pak treta Jugoslavija i sad četrtka Hrvatska. Mora san znati njemački, talijanski, hrvatski. Za vreme Prve svjetske rata z famejon san sedan lit bija u Njemačkoj, poslali nas. Četiri rata san pasa, a zdravlje me stešo služi. I sada gren po kortu - priča Jure i pokazuje nam sliku pravučnika s kojim je po korti lovio kokoši. Imaju četvero unučadi, od toga tri muška, i dvoje pravučadi, Reu i Nikolu.

Jure (96) i Fuma (86) u svom toplom domu u Orihima

Najvažnije je u životu imati zdravlje, pameti i razumiti se

Mučile su nas kamate, to su bili pravi zločinci, banka njih je dala šolde i oni bi nan davali z duplo kamat. Po svaken selu je bija zločinac ki bi to dela. Ako nisi platija, uzimali su siromašku zemlju da si naplate dug, karabinjeri bi ljudi tirali z hiže

- Kad bin povida sve ča smo provali, vi bite rekli da to ni istina. Pili smo z lokve, a unutra su i krave pile i žabe bile, ali zdravlje je bilo dosta, aš smo jili prirodnu hranu, palentu od trukinje, ni bilo otrova kako danas. Samo šoldi ni bilo niš. Jušto ko se prodalo kakovo jaje, pak bi nan Bumbari dopeljali uvamo malo ulja. Ali vajk smo kantali, kad smo kopali, svi smo jeni drugin pomogli. Kad bi se trukinju čistilo, cilo bi se selo skupilo, a od lišća smo delali štramce, ko ni bilo vune. Svaka je hiža imala krave i ovce, a u selu je bija jedan pastir za čuvati krave, jedan za ovce. Ubili bimo ništo za fešte, kokoš smo imali dosta - priča Jure Keba, vitalni 98-godišnjak iz Manjadvorci, koji i danas pomalo okopava vrt i brine se oko sebe. Živi sam, a kćeri pomognu, skuhaju i očiste kuću.

- Kad san ima sedan lit, 1914. lita z famejon san bija u Slovačkoj. Starce i dicu je Austrija otpeljala pred rat. Stavili su nas po hižah, imali smo nike bone za hranu i ostali tamo lito i po. Imali smo i svoju školu, svako jutro bi nan jedan brek dopelja kruh u kolici i dililo se svaken koliko mu pripada. Bijela je dresiran. A u kruh su stavljali kim, radi bolesti i probave. Bili smo raspoređeni u stare hiže, tri-četiri fameje skupa. Imali smo i svoj krbun za ložit. Tamo su velike zime, puno sniga. Bili smo mati, sestra, dva brati i ja. Ljudi su nan sve dali, kako da smo njihovi, aš tamo ni bilo rata. Kad smo se tornali, došli su niki Mađari i delali našu zemlju. Sve je pošlo za vojsku, a mi smo imali bone za hranu. Kad su došli Talijani, ni bilo dobro, ni bilo posla, dali su dela samo onima ki su bili u fašističkoj partiji, a mi smo vajka kušeljali po svoju.

Ima sam tri šćere, ma bin čuda bija da za sina - kaže Jure sa smiješkom i nastavlja - ali sada iman tri zeta i dobri su mi, a i šćeri su mi prave. Jena je u našen selu, druga u Pulji, treća u Švedskoj. Moja mati je trinajst put rodila, a ostalo nas je pet brati i jena sestra. Jako slabo smo živili,

utac je umra mlad i ostali smo u veliken dugu. Mučile su nas kamate. To su bili pravi zločinci, banka njih je dala šolde i oni bi nan davali z duplo kamat. Po svaken selu je bija zločinac ki bi to dela. Ako nisi platija, uzimali su siromašku zemlju da si naplate dug, karabinjeri bi ljudi tirali z hiže. Lačni nismo bili, nadničarili bimo. Ali vode ni bilo. Samo z lokve. U cilen selu su bile samo dvi šterne, pak ti dadu vodu samo ko greš poli njih kopati.

Lito i po san prez žene. Nisam lačan, nisan žedan, ma najbolje zna ki je sam - kad si sam, nimaš društva, nimaš zadovoljstva. Žena mi je bila prava, z istega sela. Kad si mlad, imas svaderi mladu, svi te vole, ali od moje žene ne bin naša u cilen svitu bolju. I tast mi je bija dobar. Poklonija mi je za niš zemlju, ni mi je stija prodati. Na toj san zemlji zida hižu za sebe i brata, dvi hiže, jena zuz drugu. Siromahi smo bili, ma smo se volili, bilo je veselja, prijateljstva - priča nostalgično simpatični Jure.

- U vrime rata narod se zamrzija. Uzeli su nas sve u talijansku vojsku da ne bimo pošli u partizane. Kad su nas popeljali u Taliju, najstarija mi je šćimala osan miseci. Onda su došli Nemci, pak smo morali delati za njih. Hitali su nan letke: Dojdite h nan, tu ćete biti slobodni. I

pošli smo u Pulu delat, niš nan ni falilo, ali svaki dan je bilo alarmi. Kopali smo kanale i bunkere, da se moru skrit kada loprani hite bubme. Na fešti Tilova, bili smo u malinu, kad je došla eskadrila loprani ki su počeli bombardirati, sva je Pula bila u dimu. Bilo je puno mrtvih, znenadiло he je, pak tako svaki dan naprid. Njih je zanimala Valelunga, kadi su bili magacini puni municije. Tri su puta provali, nisu znali kadi je, rastegli su tri aviona, jedan do drugega, pak su zadili - priča živo barba Jure, kao da je bilo jučer.

- Najbolje sam živija pokle Drugega svjetskega rata, mogari san dela sve teška dela. Z 64 lita san poša u penziju. Sto put je sada bolje, nikad ovako nisan živija. Niš mi ne fali, zdrav san, samo me oči muče. Kosin, kopan i drva sičen, sva dela delan, fala Bogu. Tako mi pasa vrime. A mlađi danas ne viruju kako je nikada bilo, reču da smo štupidi, da nismo znali živiti, ali ni bilo drugega. U Pulu san hodija na noge, dažd je pada, svaki dan san učinja 40 kilometri. Drvene kurijere su počele hoditi tek krajem 50-ih lit. Najvažnije je u životu imati zdravlje, pameti i razumiti se. Ljudi bi se morali slagati - poručuje simpatični Jure Keba koji će za lito i po navršiti 100 godina, na sv. Jurja, 23. travnja. E pa sretno, doći ćemo s rođendanskom tortom.

Jure Keba: Mlađi danas ne veruju kako je nikada bilo, reču da smo štupidi, da nismo znali živiti

Uломci iz knjige Ivana Rudelića "POVIJEST MEDICINE U JUŽNOJ ISTRI", Pula, 1997. tematski povezani s Barbanom:

NEKI UTJECAJI SREDNJOVJEKOVNE I RENESANSNE MEDICINE U NAS

... Zdravstvene prilike od šesnaestog do osamnaestog stoljeća u Istri ostanjale su se na javno-zdravstvena nastojanja da se poduzmu odredene mjeru suzbijanje, odnosno preveniranje bolesti i invalidnosti, to jest za općenito produženje života žitelja urbanih i ruralnih sredina. Razdoblje feudalizma u Istri započinje krajem osmog stoljeća, pod utjecajem franačkih vladara, te se nastavlja u vremenu akvilejskih patrijarha, pa dalje u dominaciji svjetovnih feudalaca. Potkraj dvanaestog stoljeća unutarnja se Istra polarizira, izdvaja od ostalog dijela i formira goričko-pazinsku ili istarsku knežiju. Područje Barbana i Raklja još je u četrnaestom stoljeću pripadalo goričkim grofovima, ali 1374. godine ulazi u posjed Habsburgovaca da bi kasnije, 1508. godine potpalo pod vlast Mletačke Republike.

Kako su događaji u javnom zdravstvu na području Barbana, pa i Raklja, interesantni s povjesnog gledišta, poučno je dati o tome neke opise. Doduše, slične zdravstvene okolnosti možemo naći i u drugim istarskim gradićima, zavisno o njihovoj lokaciji.

Godine 1536. obitelj Loredan kupuje područje Barbana

i Raklja, stječe vlasnička prava na tom teritoriju, te od toga doba pa sve do 1801. godine Loredani propisuju prava i obveze za liječnike, kirurge, ljekarnike i primalje, kao i pravila o hospitalnoj službi, o fontiku (skladište žita), o javnoj higijeni, o prometu, o nadzoru i cijenama živežnih namirnica. Prema propisima o javnoj higijeni, svaka osoba koja bi bacila nečistoću, odnosno ono što zaudara, na ulicu, bila bi kažnjena. Pored toga, bilo je zabranjeno bacanje smeća kod gradskih vrata i pranje rublja na lokvi-jezeru, a donešen je i propis o pokapanju mrtvaca sve sa svrhom sprječavanja širenja bolesti kod ljudi, ali i protiv pojavе zaraze u stoke. Kod loših, nerodnih godina i kod haranja stočnih zaraza, koje su bile česte, dolazilo je do siromašenja i pobola stanovništva. Oskudica pitke vode za ljude i za stoku bila je u Istri ozbiljan i kroničan problem, te je bila potrebna zaštita voda lokava: "Ad oggetto che l'Acque del Lago chiamato dell' oranizza non divengono insalubri, e nocive alla comune salute..." . Drugim riječima "da vode Lokve koja se naziva oranicom ne postanu nezdrave i štetne općem zdravlju..."

U Barbanu nisu postojale

neke određene odredbe koje bi regulirale promet ljudi i robe u smislu obvezne karantine ili izolacije ljudi, kao što je to bio običaj u lukama ili nekim drugim mjestima. Doduše, utovar ili istovar robe bio je dozvoljen jedino u mjestima Pisak i Trnovac, ali propis nije bio strogo vezan uz zaštitu zdravila ljudi. Nisu pronađeni niti podaci o tome da bi liječnik-fizik ili kirurg vršio zdravstveni nadzor nad putnicima koji su dolazili u to mjesto.

Vjerojatno je ovo reguliranje prometa ipak djelovalo preventivno protiv propagiranja epidemija.

U Barbanu je postojao hospital koji je, prema Knjizi terminacije iz godine 1576.- služio pretežno za zaštitu socijalno ugroženih osoba, dakle, u karitativne svrhe, za bolesne, siromašne kršćane, bilo domaće "terrieri", bilo putničko-došljake "forrestieri". U službi hospitala bila je predviđena i prisutnost žene (una donna di buona uita).

Obzirom da postoje podaci da je taj hospital bio renoviran 1576. godine, to govori da je on bio utemeljen ranije. Upravljanje hospitalom je tada bilo

povjerenovo svjetovnim osobama, a ne svećeničkim. U terminacijama od godine 1772. raspravljalo se o potrebi izgradnje manje bolnice, te se spominje postojanje ubožnice za siromaše. Godine 1716. za Barban se navode učestale bolesti ili epidemije (malarija?) što se može zaključiti iz sljedećeg teksta: "L'aria inclemente, che con frequenti annali infermita', e male influenze, infesta la salute delli suditi della nostra giurisdizione di Barbana". To jest: "nezdravi zrak, koji uslijed godišnjih bolestina i zločudnih utjecaja, kvari zdravje podanika Barbana pod našom jurisdikcijom."

U to vrijeme je u Barbanu postojao interes za školovanje zdravstvenog osoblja kako bi - može se prepostaviti - zdravstveni djelatnici u javnim službama imali određene obveze i pravila u obavljanju svojih djelatnosti.

U krajevima pod venecijanskom vlasti (izvan jurisdikcije Loredanovih) priznavale su se svjedodžbe visoke stručne spreme koje su stečene u Padovi, ali i one koje su tamо nostrificirane, pa niti u Barbanu nije moglo biti drugačije. U javnu su se službu primali samo mletački podanici ...

BULIĆ

**OBRT ZA ZEMLJANE RADOVE,
ISKOPI I PRIJEVOZ**

vl. Bulic Nevenko
telefon: (052) 580 449
GSM: 098 224 314

Glavani 10
52207 BARBAN

**KOLAČI I TORTE
ZA SVE PRIGODE**

VZ

Bulić 18
52341 ŽMINJ
Tel.: (052) 567 027

**TRGOVAČKI OBRT
HRBOKI**
TEL.: 580 604

4S

IRADOLAH

*Održavanje i montaža
vodovodnih instalacija
i centralnog grijanja*

Damir Radola
BARBAN, Hrboki 11
tel.: 098 817 543, 052 580 377

**OBRT ZA PROIZVODNJU I
SERVIS ELEKTROOPREME**

Elektro

*Popravak strojeva za zavarivanje,
rezanje i industrijske automatike*

Eugen Ciceran

52207 Barban, Puntera 1/B * tel.fax: 052 / 567 815, gsm: 098 855 083

e-mail: c-elektro@pu.htnet.hr

**LJEKARNA VALUN
depo BARBAN**

RADNO VRIJEME:

*ponedjeljak, utorak srijeda: od 8 do 15 sati
četvrtak: od 13 do 20 sati, subota: od 8 do 12 sati
telefon: (052) 393 470*

BIENAL d.o.o.

MARKET, Barban 1

- akcije, popusti, povoljne prodaje
- popust 5% za plaćanje "BIENAL" karticom
- plaćanje kreditnim karticama
- odgoda za plaćanje čekovima do 90 dana

Radno vrijeme: 7.30 - 19.00
tel.: 567 210

Da Štefania

Seljačko domaćinstvo

"Da Štefania"
Draguzeti - Barban

Vl. Nadija Osip
Mob.: 098 420 501

UGOSTITELJSKO - TRGOVAČKI OBRT

Quellis

Barban 67
52207 BARBAN
telefon: (052) 567 632

TRG ALEN

Camlići 19, BARBAN
tel./fax: 052 / 567 152
gsm: 098 / 193 65 83, 091 / 561 68 29

BRAVARSKO - TOKARSKI OBRT

VIKTOR

Sve ča rabi od želiza:

- hale, nadstrešnice sa pokrivanjem i oblaganjem panelima, limom i završna limarija

- kovane i obične ograde, portuni, vrata, prozori i t.d.

Detalj kupole - šetnica - Medulin

vl. Viktor Roce

SUTIVANAC - Gorica 9, 52341 Žminj
tel./fax: (052) 567 180 * tel.: (052) 567 095
gsm: 091 517 47 03

trgo metal

**EXPORT-IMPORT, PROIZVODNJA POLJOPRIVREDNE OPREME, IZRADA I MONTAŽA METALNIH KONSTRUKCIJA
I TRGOVINA D.O.O. - SUTIVANAC**

Gorica 11b - 52341 Žminj * tel./fax: 052/567 209
www.trgometal.net * e-mail: trgometal@pu.hinet.hr

Proizvodnja poljoprivredne opreme
(traktorske freze, prikolice sa kiperom i bez)

Usluge autodizalice 30t i 70t
Usluge samohodne platforme do 23 m visine

Maloprodaja elektromaterijala i kućanskih aparata u Žminju - tel.: 052/846 387

AVE ART

antiques gallery

Forum 11, Pula

Prodaja umjetnina, starina,
izrada replika starog namještaja po narudžbi.
tel.052/211-141

Ako imate koju starinu, nazovite,
pomoći ćemo vam kod restauracije ili prodaje.

TRGOVINA MJEŠOVITE ROBE

ZAMELI d.o.o.

- ZASTUPSTVO ZA STIHL I VIKING UREĐAJE
- SJEMENSKA ROBA
- GNOJIVA
- BOJE I LAKOVI
- ŽELJEZARIJA

Tel./fax: (052) 567-624
382-217
382-218

Prodavaona:
Barban 9
52207 BARBAN

Fermal

Poduzeće za pogrebne usluge,
transport, trgovinu i cvjećarna d.o.o.

vl. Mladen i Nedjeljka Filipović * Frkeči 48, Barban

tel./fax: 052/567-133, 567-477

gsm: 098 219-188 * mobitel: 098 701-812

KVARANTA

STROJNA OBRADA MOTORA I TRGOVINA REZERVNIM DIJELOVIMA

BARBAN, Melnica 13a

tel. 052 / 567 421, gsm 098 / 421 781

Ovlašteni smo zastupnik

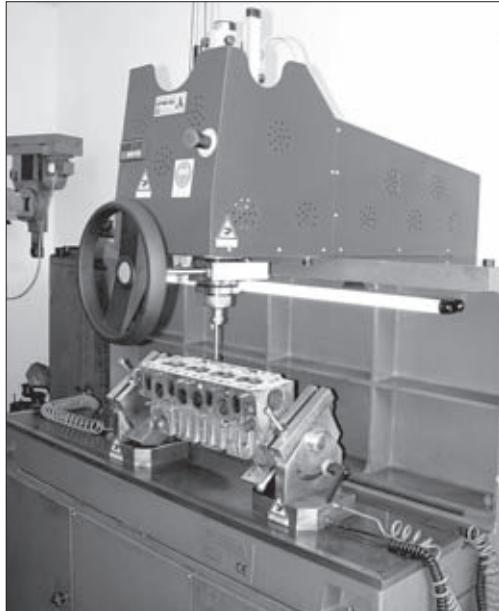
**ORIGINALNI
REZERVNI DIJELOVI**

 Perkins
Motori

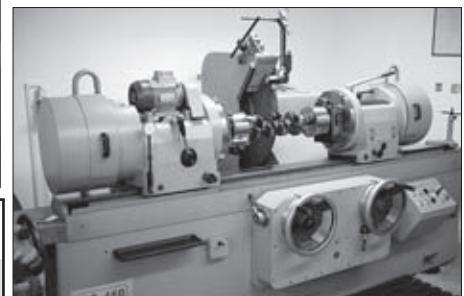
za Županiju Istarsku.

**DOSTAVA NA VAŠU
KUĆNU ADRESU**

**GENERALNI REMONT MOTORA!
POPUST ZA MEHANIČARE!**

- Strojna obrada motora
- Rezervni dijelovi
- Akumulatori
- Ulja i maziva
- Filteri zraka, ulja, goriva, hidraulike
- Auto gume
- Traktorske gume
- Kamionske gume
- Gume za radne strojeve

 MASSEY FERGUSON

 ACME motori

SACHS Bendix

 Mobil optibelt

 KOLBENSCHMIDT

 SKF

 MICHELIN

**Nadogradnja motora
na keramičku tehnologiju**
**CERAMIC POWER
LIQUID**

LOMBARDINI
 intermotor
LOMBARDINI
SLANZI

VICTOR REINZ
SEALING PRODUCTS

ŽELIZAR

ŽELIZAR - specijalizirana radionica za proizvodnju inoks opreme

Želiski 1D - 52207 BARBAN, tel.: ++385(0)52 / 567 333, fax: ++385(0)52 / 567 273, gsm: ++385(0)98 224 404
e-mail: zelizar@inet.hr www.zelizar.hr

DE CONTE TRGOVINA d.o.o.

Poduzeće za trgovinu, izradu i popravak predmeta od drva d.o.o. LABIN

Pulska 2 ♦ Stolarija Labin, tel.: 855 233, fax: 855 068

Trgovina Labin, tel.: 854 986, fax: 854 990 ♦ E-mail: de-conte@pu.htnet.hr

*Svim kupcima,
poslovnim partnerima
i žiteljima Barbanštine
želimo vesele
novogodišnje blagdane!*

KVH grede

~~8,31 kn/m1~~
5,81 kn/m1
CD profil

~~7,03 kn/m1~~
3,90 kn/m1
UD profil

~~5,55 kn/m1~~
4,55 kn/m1
STROPNA ISPUNA

~~4,31 kn/m1~~
3,53 kn/m1
UNIBLOCK

~~19,13 kn/m1~~
13,00 kn/m1
KNAUF

~~65,00 kn/m1~~
ID 46398 hrast
ID 46399 bukva
ID 46400 viti
47,00 kn/m1

~~90,60 kn/m1~~
ID 49136 antrit hruška bukva
45,00 kn/m1

Stiropor

~~103,00 kn/m1~~
91,500 kn/m1
BIVERPLAST PV 3

KERAMIKA

Cijene vrijede isključivo za gotovinsko plaćanje